

ŽUPNE OBAVIJESTI

- 12.10. PONEDJELJAK** – 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija
13.10. UTORAK – 7.30 + Skupnjak Filip god. i Antonija
14.10. SRIJEDA – 7.30 – *kapelica* – + za sve bolesne i umiruće, za Iliju Nedića i Gorana Radačića
15.10. ČETVRTAK – *Sv. Terezija Avilska, djevica i crkvena naučiteljica; spomendan*
– 7.30 + Svetec Terezija i rod. Boltežar
16.10. PETAK – 7.30 + Sačić Petar, Agata, Stjepan i roditelji
17.10. SUBOTA – *Sv. Ignacije Antiobijski, biskup i mučenik; spomendan*

– **18.00 + skupna sv misa:**

+ Šmaguc Dragica god. i ob.; ob. Podravčić i Kečkan Ignac; + Vugrinec Milica god. i Ivan; + Vugrinec Marijan god. i roditelji; + Mijatović Anto god., + Jerešić Ćiril i Terezija, Mišak Marija i Ivan; + Domiter Slavko i Matilda i ob., + Smodek Zvonko, Rafael i Berta; + Vugrinec Edo, Rozalija, Andrija i obitelj; + Govedić Nikola, Kosec Ivan i za duše u čistilištu; + Kobal Marija god. i Đuro, ob. Vugrinec; + Mišak Agata, Ružić Ivica; + Jagaćić Ivan, Novosel Mijo i Eva god., + Višnjic Ivan; + Svenšek Gordana; + na čast svetom Ivi; + na čast svetom Anti; + na čast Majci Božjoj od Brze Pomoći; + Sačić Filip god., Ivka i Marija i ob. Jaklin; + Lučić Luce; + Skupnjak Branko i ob. Skupnjak; + Bartol Kušen; + Tuđan Josip, Martinec Katarina i Josip; + Mikulić Terezija, Ivan i Vladimir; + Punčec Terezija god., Florijan, ob. Felker; + Solar Stjepan i Danica; Cukor Gabrijel i Slavica; + Tuđan Terezija god., Kazimir, Vjekoslav i Miljenko; + Mišak Marija i Josip i rod., + Rihtarić Ana god., Branko; + Žmuk Terezija i Josip, Vugrinec Josip i Katarina; + Tuđan Verica god., Šagi Dragica i Tuđan Štefica i ob. Tuđan, Marija Mihalić i Snježana Cafuk

18.10. 29. NEDJELJA KROZ GODINU – MISIJSKA NEDJELJA

7.30 – župna

9.30 + Govedić Nikola i Pintarić Biserka

11.00 + Lacko Terezija i Ivan, Kocijan Josip

15:00 sati: *Listopadska pobožnost!*

- TISAK: novi broj župnog listića, Glas Koncila
- ove nedjelje završetak **akcije Glasa Koncila – promicanje kulture čitanja katoličkog tiska**: bez obaveze uzmite svoj besplatni primjerak; ponesite svojoj obitelji i čitajte!
- **u subotu je skupna sveta misa u 18:00 sati!**
- župni vjeronauk: - za prvopričesnike: **3.b razred!**: u petak u 14:30 sati;
- za krizmanike: **8.b razred!**: u petak u 15:30 sati.
- susret ministranata: **u subotu u 10:00 sati.**
- **akcija Caritasa: „Ova svijeća gori dulje“**: od danas pa kroz sljedeća dva tjedna možete nabaviti svijeću (cijena 10 kn). Sav prihod od prodaje ide za one najpotrebnije među nama.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš, žpk.; mob: 098/9678-518;
listopad, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina XII.

Broj 41 (612)

11. listopada 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

28. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Iz 25, 6-10a

Psalam: Ps 23, 1-6

Drugo čitanje: Fil 4, 12-14.19-20

Evangelje: Mt 22, 1-14

Sve što trebamo možemo postići molitvom.
Dakle, milošću Božjom, a ne svojom lukavošću.

— Sv. Ivana Chantal (1572. – 1641.)

SRJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Svatko se osjeća sretnim kada ga netko pozove na proslavu – proslavu rođendana, imendana, krštenja, prve pričesti, krizme ili vjenčanja. No, svi smo upoznati i s pripremama proslava. Iziskuju puno vremena, problema, troškova... No, ipak se na kraju isplati. Biti pozvan na proslavu je privilegija, stoga se uzvanik uvijek lijepo odjene i uredi, a sve kako bi pokazao svoju počašćenost pozivom. O jednoj takvoj proslavi, konkretno proslavi vjenčanja, govori i Isus u evanđelju.

Kralj priređuje svadbu za svog sina. Isus nabraja kako je sve priredio onako kako se od kralja i očekuje – bogato i obilno. No, kralj zna da ne može biti sam na svadbi i šalje sluge kako bi pozvale goste. Zaokret se događa kada uzvanici ne mogu doći na svadbu. Možda je svadba pala u krivo vrijeme, neki su možda bolesni ili im je put do svadbene dvorane predug. Međutim, ti su ljudi pozvani na gozbu, pozvani su biti dionici radosti ženidbe kraljeva sina. Ne zove ih kralj u rat ili na posao, nego na veselje i gozbu. Kralj je u ovoj Isusovoj prisposobi slika Boga. Boga koji nas zove na radost, na gozbu, na slavlje. Po Isusovoj smrti i uskrsnuću Bog je otvorio „svadbenu“ dvoranu u koju smo svi pozvani. Važno je naglasiti da nam je Bog dao ponudu, uputio nam je poziv, baš kao i kralj svojim uzvanicima. Bog nam želi dati najviše, radost i puninu u nebesima.

Neki nisu mogli doći na svadbu, ali druga skupina ne želi doći. Svojim odbijanjem poziva izražavaju prezir prema kralju. To su svi oni koji su zatvoreni u sebe, koji nemaju širinu pogleda ili misle da su sami sebi dostatni. No, neodazivanje na Božji poziv nije ni nama vjernicima toliko nepoznato. Najbliži nam je primjer nedjeljna euharistija. Znamo čuti da ljudi ne dolaze na misu jer je prerano, svećenik nije zanimljiv, prisutni su i ljudi koji ih živciraju, u crkvi je ili prehladno ili prevruće i sl. I što se događa? Čovjek, onaj koji se naziva vjernikom, propušta osobni susret s Bogom, propušta njegovu riječ i njegovo spasiteljsko djelovanje kroz euharistiju.

Isus donosi začuđujući kraj. Kralj će ipak održati svadbu, svečano i dostojanstveno, bez obzira na one koji se nisu odazivali. Šalje sluge da pozovu ljude s trga, siromašne i bolesne. Vidimo da Bog ne gubi ništa našim odbijanjem, ali onaj tko ga odbija gubi priliku za vječno spasenje i sam sebe osuđuje na vječnu propast. Svi koji smo kršteni članovi smo Svete Majke Crkve koju je ustanovio Isus Krist i koja će živjeti do konca vremena. Na nama je da odlučimo želimo li biti aktivni članovi ili članovi na papiru.

Nismo sposobni razumjeti što nas čeka s one strane groba. Ono što nam je Bog pripremio nadilazi svako ljudsko razmišljanje i očekivanje. Znamo kakve su svadbe i proslave, a Bog nam nudi nešto što je nebrojeno mnogo puta bolje od ljudskih proslava. To dobivamo besplatno i nezasluzeno iz neizmjerne Božje ljubavi. Ali, na tom putu prema konačnoj proslavi postoje mnoge nedaće koje treba s ljubavlju prihvaćati i bez kojih spasenje nije moguće jer se u njima očituje naša vjernost Bogu. Na to nas upućuje i sveti Pavao: „Sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama” (Rim 8,18).

Dominik Hrupek

SV. IGNACIJE ANTIOHIJSKI, 17. LISTOPADA

Sveti Ignacije se rodio sredinom prvoga stoljeća, vjerojatno u Siriji. Iz načina na koji bijaše mučen moglo bi se naslutiti da je potjecao iz klase robova, dakle, onih koji tada u društvu bijahu najviše obespravljani. No ti su robovi u Crkvi imali potpuno građansko pravo jer su mogli postati čak i biskupi. Ignacije bijaše nakon sv. Petra, njegova neposrednog nasljednika Evodija, treći po redu biskup u Antiohiji, u jednome od glavnih središta kršćanskog Istoka.

Kao biskup Ignacije se morao neprestano boriti protiv gnostika koji su, nakon razorenja Jeruzalema, među razočaranim Židovima i kršćanskim vjernicima iz židovstva širili svoje dualističke zablude. Uz tu borbu Ignacije sa svojim stadom bijaše na udaru Domicijanova progonstva. Nakon careve smrti došlo je kraće razdoblje mira da onda započne progonstvo pod carem Trajanom.

Za vrijeme toga progonstva između 110. i 115. godine pozvan je na odgovornost zbog kršćanske vjere i antiohijski biskup Ignacije. Kako je u vjeri ostao tvrd i nepokolebljiv, okovali su ga u lance te pod strogom vojničkom stražom brodom uputili u Rim gdje bi osuđen da bude predan divljim zvijerima. Kako je brod koji je Ignacija vozio u Rim iz nama nepoznatih razloga pristao u mnogim maloazijskim lukama, to se tamošnjim kršćanima pružila divna prilika da pozdrave u lance okovana Kristova mučenika.

U Smirni se brod dulje zadržao pa je Ignacija na čelu svoje zajednice pozdravio mjesni biskup sveti Polikarp. Slično su učinili kršćani iz Efeza, Magnezija i Trallesa. Ignacije iskoristi taj prisilni boravak u Smirni pa napisa kršćanskim zajednicama Male Azije divna pisma, puna duhovne pouke i opomena. Kao antiohijski biskup, jedne od glavnih biskupskih stolica na Istoku, osjetio se odgovornim i za druge zajednice i svoju je odgovornost želio i pismeno izraziti.

On je u tadašnjim prilikama u povezanosti s biskupom gledao jamstvo da se kršćanske zajednice očuvaju od otrova krivovjernih naučavanja. On ide tako daleko da u Pismu Efežanima slavi kao blaženu onu zajednicu koja je sa svojim biskupom tako usko i intimno povezana »kao Crkva s Isusom Kristom i kao Isus s Ocem, pa se jedinstvo stapa u skladnu cjelinu«. U Poslanici Smirnjanima uči ovako: »Gdje se pokazuje biskup, ondje mora biti i zajednica, kao što se i ondje gdje se nalazi Isus Krist nalazi i katolička Crkva.« Zajedništvo s biskupom najviše se očituje u molitvi i slavljenju Euharistije. Ignacije o tome piše: »Ako već molitva jednoga ili drugoga ima veliku moć, koliku će tek imati molitva biskupa i zajednice.« Kad je Ignacije napokon bio doveden u Rim, u amfiteatru je predan divljim zvijerima, koje ga pred očima svjetine rastrgaše i tako se ispunila njegova želja da bude samljeven zubima divljih zvijeri i postane Kristov kruh. Dok su ga lavovi komadali Ignacije je na ustima izgovarao Isusovo Ime, za koje je oduvijek govorio da ga se ne može riješiti jer mu je urezano u srce. I zaista, kaže predaja, kad su mu nakon smrti znatizeljni pogani rasporili grudi, na srcu mu je zlatnim slovima bilo zapisano: "Isus Krist". Liturgijski kalendar slavi blagdan sv. Ignacija, danas, 17. listopada, isti dan kad ga slavi i sirska Crkva. Sveti Ignacije Antiohijski u puku je prihvaćen kao pomoćnik kod grlobolja i bolesti s kožnim ospicama.